

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 121/2020-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Fabianovou, Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom Okresného súdu Nitra na domovú prehliadku sp. zn. OSNR-V-266/2019-1Tp/395/2019 z 13. júna 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. augusta 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Fabianovou, Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, 2 a 3 ústavy a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) príkazom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) na domovú prehliadku sp. zn. OSNR-V-266/2019-1Tp/395/2019 z 13. júna 2019 (ďalej len „príkaz na domovú prehliadku“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresným súdom bol 13. júna 2019 vydaný príkaz na domovú prehliadku v rámci trestnej veci vedenej pre zločin skrátene dane a poistného podľa ustanovení § 276 ods. 1 a 4 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) Prezidiom Policajného zboru, národnou kriminálnou agentúrou, národnou jednotkou finančnej polície, expositúrou Stred pod ČVS: PPZ-1347/NKA-FP-ST-2018. Na základe uvedeného príkazu na domovú prehliadku bola 19. júna 2019 vykonaná domová prehliadka v byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve sťažovateľa a ktorý spolu s ním v dobe vykonania domovej prehliadky užívala aj jeho družka.

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ argumentuje, že predmetný príkaz na domovú prehliadku bol vydaný okresným súdom nezákonne, nelegitímne a ústavne nekonformne a jeho realizáciou došlo k zásahu do jeho označených základných práv zaručených ústavou

a jeho práva zaručeného dohovorom. Sťažovateľ je toho názoru, že vykonaná domová prehliadka nespĺňala požiadavku proporcionality, keďže podľa jeho názoru účel, ktorý prehliadka sledovala, bolo možné dosiahnuť aj miernejšími prostriedkami. Na tom mieste sťažovateľ poukazuje na obsah príkazu na domovú prehliadku, podľa ktorého sa označenej vyšetrovanej trestnej činnosti mali dopustiť dosiaľ nestotožnené osoby, ktoré konali prostredníctvom siete ovládaných a kontrolovaných subjektov registrovaných ako platitelia dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“). Sťažovateľ dôvodí, že jeho družka, ktorá zabezpečovala účtovníctvo pre dve z uvedených obchodných spoločností, bola „operatívne vyťažená“ ešte pred realizáciou samotnej domovej prehliadky, a to 13. septembra 2018, keď súčasne po tom, čo bola vyzvaná na vydanie súvisiacich účtovných dokladov, odovzdala polícii súvisiace zápisky a poznámky, ktoré mala k dispozícii. Sťažovateľ tiež dodáva, že predmetnú účtovnú činnosť v prospech označených subjektov mala ukončiť už pred štyrmi rokmi. Napokon dôvodí, že pred vykonaním samotnej domovej prehliadky 19. júna 2019 menovaná sama dobrovoľne vydala ďalšie účtovné dokumenty a USB kľúč obsahujúci relevantné dáta, teda realizácia domovej prehliadky nebola nevyhnutná.

4. Sťažovateľ zdôrazňuje, že sa ho vedené trestné konanie nijako netýka, nemá postavenie ani podozrivej osoby a takéto postavenie nemá podľa jeho vyjadrenia ani jeho družka. Zastáva názor, že v prípade vykonanej domovej prehliadky nebola splnená požiadavka proporcionality, keďže vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nebola dodržaná spravodlivá rovnováha medzi jeho právom na súkromie a výberom prostriedkov potrebných k dosiahnutiu sledovaného cieľa. V závere ústavnej sťažnosti poukazuje na následky vykonanej domovej prehliadky, ktoré sa prejavili v jeho osobnostnej sfére, keď bolo podľa jeho vyjadrenia poškodené jeho dobré meno tak v oblasti bežného občianskeho života, ako aj v oblasti jeho profesijného pôsobenia.

5. Na základe všetkých uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základných práv na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1, 2 a 3 ústavy a práva na rešpektovanie

súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru príkazom na domovú prehliadku okresného súdu a priznal tiež sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 50 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Východiskové ústavnoprávne normy

6. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania: a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom a jeho závery

10. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietaná neústavnosť, ako aj namietané porušenie práv garantovaných dohovorom v súvislosti s nariadenou a vykonanou domovou prehliadkou v byte, ktorý má sťažovateľ vo výlučnom vlastníctve a ktorý so súhlasom sťažovateľa užívala aj jemu blízka osoba, jeho družka, k osobe ktorej bola vykonaná domová prehliadka viazaná.

11. Ochrana obydlia je súčasťou širšej kategórie, ktorou je ochrana súkromia. Ochrana súkromia je zakotvená vo viacerých ustanoveniach ústavy, naproti tomu ochrana práva na súkromie je v dohovore sústredená v čl. 8. Ústavný súd už v minulosti viackrát judikoval, že základné práva obsiahnuté v ústave vykladá v intenciách dohovoru, teda v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“). Tak je to aj v súvislosti s danou problematikou.

12. Z hľadiska metodologického pri sťažnostiach týkajúcich sa namietaného porušenia čl. 8 dohovoru po uznaní, že ide o vec spadajúcu do pôsobnosti označeného článku, ESLP presúva svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Ako prvé nastupuje posúdenie kritéria legality (že k zásahu došlo na základe zákona), potom legitímnosti (že k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov vymedzených čl. 8 ods. 2 dohovoru) a napokon proporcionality zásahu, teda že zásah bol v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutný.

13. V posudzovanom prípade sťažovateľa došlo k obmedzeniu domovej slobody na zákonnom podklade, ktorý predstavujú ustanovenia § 99 a nasledujúcich zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), pričom toto obmedzenie sledovalo legitímny cieľ – verejný záujem na odhalení trestnej činnosti.

14. Kritérium proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do súkromia vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, v konkrétnom prípade záujmu sťažovateľa (garancia domovej slobody), na druhej strane verejného záujmu na odhalení trestnej činnosti a na potrestaní páchatel'ov.

15. Sťažovateľ je toho názoru, že v jeho prípade bolo nariadenie a vykonanie domovej prehliadky neprimeraným zásahom do práva na rešpektovanie súkromia a obydlia. Z hľadiska ústavnej akceptovateľnosti napadnutej domovej prehliadky a jej konformnosti s dohovorom bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či bol zásah do domovej slobody sťažovateľa primeraný, teda či zodpovedal zmienenej požiadavke proporcionality, inými slovami, či súd, ktorý k vykonaniu domovej prehliadky privolil, náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu, a či bol v celom svojom rozsahu konflikt spoločenského záujmu na náležitom vyšetrení trestnej činnosti s domovou slobodou sťažovateľa vyriešený v duchu požiadavky spravodlivej rovnováhy.

16. Z obsahu vydaného príkazu na domovú prehliadku, ako aj zo súvisiaceho spisu Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Stred vedeného pod ČVS: PPZ-1347/NKA-FP-ST-2018 ústavný súd zistil relevantné skutočnosti uvedené v nasledujúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, z ktorých pri posúdení ústavnej sťažnosti sťažovateľa vychádzal.

17. Sudca pre prípravné konanie okresného súdu, ktorý vydal predmetný príkaz na domovú prehliadku v byte sťažovateľa, potrebu jej vykonania odôvodnil v prvom rade vykonávaným trestným stíhaním vo veci zločinu skrátenej dane a poistného podľa ustanovení § 276 ods. 1 a 4 Trestného zákona. Podľa odôvodnenia príkazu na domovú prehliadku trestná činnosť, ktorá bola predmetom vyšetrovania v rámci začatého trestného stíhania, mala spočívať v konaní páchatel'ov (dovtedy ešte nestotožnených), ktorí v priebehu rokov 2015 až 2017 vytvorili reťazec nimi ovládaných obchodných spoločností, prostredníctvom ktorých predstierali nadobudnutie a dodanie tovarov, prác a služieb, pričom na tento účel vyhotovovali nepravdivé účtovné doklady a realizovali bezhotovostné úhrady, kde ich konečným úmyslom bolo „optimalizovať“ daňovú povinnosť špecifikovanej obchodnej spoločnosti k DPH. Uvedená spoločnosť si tak mala na základe zaúčtovania

faktúr, ktoré mali deklarovať predstierané zdaniteľné plnenia, uplatniť právo na odpočítanie DPH, v dôsledku čoho mala za zdaňovacie obdobie rokov 2015 až 2016 skrátiť vlastnú daňovú povinnosť k DPH v celkovom rozsahu 1 076 561 €. V odôvodnení príkazu na domovú prehliadku sudca pre prípravne konanie rovnako uviedol, že jednou z osôb, u ktorej existuje podozrenie, že mohla byť zainteresovaná na spáchaní vyšetrovaného skutku, resp. na vytvorení už uvedeného reťazca obchodných spoločností, je aj družka sťažovateľa (ktorá spolu so sťažovateľom užíva byt vo vlastníctve sťažovateľa, v ktorom sa podľa príkazu mala domová prehliadka vykonať). Na tomto mieste tiež okresný súd dodal, že menovaná mala podľa získaných poznatkov viesť účtovnú evidenciu v dvoch špecifikovaných spoločnostiach (uviedli to konatelia dotknutých spoločností) patriacich do opísaného reťazca obchodných spoločností, ktorý mal slúžiť k páchaniu vyšetrovanej trestnej činnosti. V príkaze na domovú prehliadku tak sudca pre prípravne konanie konštatoval, že je dôvodné podozrenie, že v byte sťažovateľa, ktorý užíva aj jeho družka, by sa mohli nachádzať veci dôležité pre trestné konanie (účtovná a iná dokumentácia v listinnej, prípadne elektronickej podobe týkajúca sa označeného reťazca obchodných spoločností).

18. Podkladom pre vydanie príkazu na domovú prehliadku bol pre sudcu návrh Krajskej prokuratúry v Nitre sp. zn. I KO-V-115-1/19-NR zo 7. júna 2019 (ďalej len „návrh prokurátora“), ktorý zase vychádzal z podnetu na predloženie návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky č. p. PPZ-NKA-JFP3-V-346/2019 z 3. júna 2019 podaného vyšetrovateľom (ďalej len „podnet vyšetrovateľa“), v ktorom sa okrem iných skutočností uvádza, že pri tzv. operatívnom vyťažení 13. septembra 2018 družka sťažovateľa *„Na záver uviedla, že túto spoluprácu ukončila, napriek tomuto však mala na stole pečiатku spoločnosti [REDACTED] a navyše ihneď po zapnutí notebooku a spustení účtovného programu POHODA sa na obrazovke objavila posledne prezeraná spoločnosť [REDACTED]“*. V podnete vyšetrovateľa je takisto poukázané na to, že z úradného záznamu, ktorý bol z uvedeného operatívneho vyťaženia menovanej spisovaný, vyplýva, že v byte (v sťažovateľovom byte), v ktorom sa toto operatívne vyťaženie uskutočnilo, sa nachádzali *„aj záznamy týkajúce sa ďalšej spoločnosti [REDACTED] ([REDACTED]), [REDACTED] ([REDACTED]), ale aj spoločnosti*

██████████, kde je konateľom srb ██████████, tento vlastní aj spol. ██████████, ktorej prevádza finančné prostriedky ██████████ za spol. ██████████ v sume 100 000 €, ktoré obdržal na účet č. ú. ██████████ od ██████████, aby ich ██████████ okamžite v hotovosti z účtu vybral“. Zo samotného záznamu z operatívneho vyťaženia sp. zn. PPZ-NKA-JFP3-8-199/2018-PZ spísaného 13. septembra 2018 (ďalej len „záznam z operatívneho vyťaženia“) vyplýva, že menovaná po tom, čo bola požiadaná (v mieste jej trvalého bydliska) o predloženie relevantných účtovných dokumentov, sama uviedla, že jej počítač sa nachádza v byte sťažovateľa, do ktorého sa menovaná na účel poskytnutia prípadných relevantných informácií presunula spolu s príslušníkmi polície, ktorí úkon operatívneho vyťaženia realizovali. Napokon zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky ČVS: PPZ-1347/NKA-FP-ST-2018 spísanej 19. júna 2019 (ďalej len „zápisnica o vykonaní domovej prehliadky“) vyplýva, že po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku osoba, u ktorej mala byť prehliadka vykonaná, teda družka sťažovateľa (ako osoba užívajúca dotknuté obydlie), uviedla, „že by dobrovoľne vydala veci, ale v byte sa nenachádza nič z uvedeného príkazu podľa jej vedomia“. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky tiež vyplýva, že počas prehliadky boli nájdené a zaistené veci špecifikované v zápisnici (faktúry a USB kľúč), pričom družka sťažovateľa v zápisnici nevzniesla žiadnu námietku proti jej obsahu ani priebehu prehliadky.

19. Judikatúra EŠLP v súvislosti so zásahmi do domovej slobody zvykne pri posudzovaní kritéria proporcionality v prvom rade skúmať, či boli dotknutému subjektu poskytnuté dostatočne účinné záruky proti zneužitiu domovej prehliadky v podobe súdnej kontroly, vykonanej spravidla formou predchádzajúceho súhlasu sudcu s domovou prehliadkou. Ústavný súd je toho názoru, že dôvody, ktoré okresný súd vo vydanom príkaze prezentoval, neboli vágne a spolu s návrhom prokurátora, podnetom vyšetrovateľa a ďalšími podkladmi uvedenými v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia poskytovali veľmi podrobnú identifikáciu dôvodov zakladajúcich podľa názoru orgánov činných v trestnom konaní u družky sťažovateľa dôvodné podozrenie z účasti na vyšetrovanej trestnej činnosti, na čo logicky nadväzoval záver o možnej prítomnosti vecí súvisiacich s predmetnou trestnou činnosťou v obydlí užívanom aj družkou sťažovateľa. Príkaz na domovú prehliadku spolu s ostatnými podkladmi, na základe ktorých bol príkaz

vydaný, podľa názoru ústavného súdu poskytovali dostatočne pregnantnú špecifikáciu dôvodov prehliadky obydlia sťažovateľa.

20. Ďalšie z relevantných okolností, ktoré ústavný súd pri posúdení proporcionality vykonaného zásahu zohľadnil, boli: povaha vyšetřovaného trestného činu (stupeň jeho závažnosti), pozícia sťažovateľa vo vyšetřovanom prípade, potenciálne možnosti orgánov činných v trestnom konaní pri zabezpečovaní dôkazov, špecifikácia rozsahu nariadenej domovej prehliadky, spôsob vykonania domovej prehliadky a v neposlednom rade aj rozsah možných následkov vykonanej prehliadky na povest' sťažovateľa.

21. Ústavný súd konštatuje, že domová prehliadka u sťažovateľa bola vykonaná na účel objasnenia závažného trestného činu (zločin ekonomickej povahy spáchaný vysoko sofistikovanou formou), sťažovateľ síce vo vyšetřovanej trestnej veci nijako nefiguroval, avšak ako podozrivá osoba bola v príkaze na domovú prehliadku uvedená jeho družka, ktorá bola preukázanou užívateľkou dotknutého obydlia (bytu sťažovateľa), v ktorom zvykla mať uložené aj veci, ktoré jej slúžili k vykonávanej účtovnej činnosti, na základe ktorej mala byť menovaná s vyšetřovanou trestnou činnosťou prepojená. Postavenie družky sťažovateľa ako podozrivej, tak ako je to uvedené v bode 18 odôvodnenia tohto rozhodnutia, sa opieralo o uchopiteľné dôvody (pozri konkrétne dôvody uvedené v zázname z operatívneho vyťaženia). Sťažovateľ ako vlastník dotknutého obydlia tým, že umožnil jeho užívanie aj ďalšej osobe, vzal na seba riziko prípadného zásahu do svojho súkromia, ktorý bol s touto osobou spojený. Podstatné pre posúdenie veci je, či v relevantnom čase nariadenia domovej prehliadky predostrel súdny príkaz dostatočné argumenty, osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti veci dôležitej pre trestné konanie v dotknutom obydlí. Potenciálne relevantné dôkazy – účtovné dokumenty a iné nosiče takéto informácie obsahujúce, súvisiace s trestnou činnosťou, nebolo možné zabezpečiť inak ako ich zaistením u podozrivých osôb, ktoré nimi disponovali. Rozsah domovej prehliadky bol príkazom súdu náležite limitovaný, keďže príkaz obsahoval presnú identifikáciu vecí, na ktoré sa mala prehliadka sústrediť a obmedziť. Z obsahu zápisnice o vykonanej prehliadke jasne vyplýva, že samotnému vykonaniu prehliadky predchádzala výzva na dobrovoľné vydanie vecí v zmysle § 104 Trestného poriadku, ktorej nebolo vyhovené (menovaná sa vyjadrila, že špecifikovanými vecami nedisponuje), a prehliadka

bola vykonaná za účasti nezávislej osoby („osoba nezúčastnená na veci“). Toto je sumár faktorov, ktoré podľa názoru ústavného súdu svedčia v prospech záveru o primeranosti vykonaného zásahu. Oproti nim stojí s veľkou pravdepodobnosťou možný, negatívny dopad vykonaného zásahu na povesť sťažovateľa v jeho okolí, čo je následok nevyhnutne spojený s domovou prehliadkou vykonávanou v bytovom dome, obývanom okrem sťažovateľa komunitou susedov. Početná skupina na prvom mieste uvedených faktorov však celkom jednoznačne posúva celkové hodnotenie situácie v prospech primeranosti vykonaného zásahu.

22. Na základe komplexného posúdenia všetkých relevantných faktorov v okolnostiach prípadu sťažovateľa tak ústavný súd dospel k záveru, že zásah do domovej slobody sťažovateľa bol primeraný sledovanému cieľu, a teda ústavne akceptovateľný a konformný s limitmi, vyplývajúcimi zo sťažovateľom namietaného článku dohovoru.

23. Vychádzajúc zo záverov uvedených v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

24. S ohľadom na všetky uvedené závery bolo o ústavnej sťažnosti sťažovateľa potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu